

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Dykkeren

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Dykkeren", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 391. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staf02tom-shoot-workid59478/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

6 Gutes Volk, o sieh mich hier
An der heiligen Wiege säumen:
Enkelglück in süßen Träumen,
Enkelglück verkünd' ich dir.

Heißersehnter –

7 Wenn ich seinem Vater gleich
Den erschten Liebling bilde,
Sinken aus dem Traunagefilde
Jene in der Wahrheit Reich.

8 Heißersehnter, hold und zart,
Schürmme jetzt, einst mußst du wachen
Und nach guter Götter Art
Millionen glücklich machen.

Dykkeren

Vesthavet favner den brændende Dag,
Bag Maanen Stiernerne stige,
3 Det lysner saa tvivlsomt fra natlige Tag,
Med uvis Omrids, lig Stranden's Vrag,
Rundt aabner sig Skyggernes Rige.

6 Knap drager Vinden paa Søen sit Vær,
De Unker kun jamre og klynke,
For Drømmen bortviger det hvilende *her*,
9 En anden Verden fra Stiernernes Skiær
I Aelser synes at synke

Fra Bølgernes Foster, den taagede Æe,
12 Omkrandsed med Elme og Graner,
Hentullende over den dampende Soe,
De Valdhorn-toner saa yndigen døe,
15 Lig Gienlyd af kaldende Maner.

Og Gysen hidaander fra Ask og fra Lind,
 Som aldred' paa Kiæmpernes Høie,
 18 Mens Forfædres Aander i susende Vind
 Henfare som Skygger for Stjernernes Skin
 Og fra graanende Skyer sig bøie.

21 En Yngling fisker ved Bølgernes Bred
 Og hører den Lidendes Klage,
 Han haver ei Lise, han haver ei Fred,
 24 Det synes med ængstelig Længsel han: ned
 I Underhavsgrotten at drage.

De Klager som stige fra Underhavsland
 27 Hans Hierte saa vældigen saare,
 Og Medynk løfter fra Havbundens Sand
 Og fæster saa blidt ved hans Øierand
 30 Den Klagendes Taare.

Det synes som Bølgerne Harpen slaae
 Og venlig-indbydende dandse,
 33 Det synes som Hæder iblant dem gaaer
 Sødt lokkende med en uvismelig Vaar
 Af end ikke plukkede Krands.

36 Da lyner igiennem hans aabnede Siæl
 Et Gienlynt af Oldtidens Dage,
 Da Styrke var Skønhedens ædle Træl
 39 Og [?] ved Gølge og Hæld
 I Kongens glimrende Sale.

42 »Dybt hvor det sukker
 I Havet sig dukker,
 I Havmandens Rige
 Der klager en Pige,
 45 Saa svagt det hvidsker:
 Du sikkerlig fisker

- Den skønneste Perle i salten Søe,
48 En guldiokket Møe.»
- Asa Hermoder fra Valhallas Høie
Til ham usynlig sig nedglide lod
51 Han aander Klarhed i hans indre Øie
Og knytter Snildhed til hans dærvæ Mod:
Da skjulte Tanker til et Heek sig føie,
54 Opfindelser belønner alt hans Mod,
Han grubler ikke meent, han maaler, veier
Og snilde Hielpere til Værket leier.
- 57 Et kunstigt Luftrør danne de som rækker
Fra Stranden ned til Havets dybe Bund,
En Maske over Hovedet han trækker
60 Og fæster Røret ved den vidde Mund
Tilsidst man [?] -qviste brækker
Og bøier dem til Kurvens lette Rund,
63 Nu kiæk han Svorens Lykke om sig lukker
Og med sin Dykkerkurv i Havet dukker.
- Og da han sig nærmer de Kløfter
66 En Klage han hører som løfter
I Bobler det opbleste Vand:
- «Høit over mig hænger det vilde Hav
69 Og hvælver sig rundt til min qualme Grav
Jeg gispende ligger
Til Stormens Riger
72 Hvis Guddom Liv og Aande mig gav.
- Vel Solen og Maanen for mig gik ned,
Saa graaligen klar er min Eensomhed,
75 Dog nei! til Coraller
Og Perlemorskaller
Ei Solen og Maanen, jeg Arme gik ned.

- 78 Deroppe saa let de drage Væ'rt
Og svømmer i Solens og Stjernernes Skjær,
Ved klingende Strenges,
81 Paa grønmende Enge
De Glæder knytte til Arbeid og Færd.
- Deroppe i Lunden en Ynglings Røst
84 Til Harpen tolker sin Elskovs Lyst,
Og Moderen smiler
Naar Glutten sødt hviler
87 Og griber med Haanden det fulde Bryst
- Hernede jeg Arme alleene gaaer
Kun Bølger vildt mod mit Hjerter slaer,
90 O Hjerter! mit Hjerter
O brist i din Smerte!
O Død! men din Magt nu til Havbunden naer?*
- 93 Men Dykk'ten som gynger
I slingrende Snor,
Sødthvidskende synger
96 De flygtige Ord:
- «O klagende Fange!
Som gisper saa bangt
99 I Sorgmelodier
Lyt op! en Befrier
I Vandenes Riger
102 Til Frelse nedstiger.
- «O himmelske Bud!
O frelsende Gud!
105 Men stille! Jeg iler!
Tyst! Havmanden hviler
I Perlemoerssalen
108 Paa Ryggen af Hvalen
Og leger med Halen.»